

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sütemeg, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egyesség szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	---	--

Készülünk a télre.

Istenem, negyedik háborus télről beszélünk már. Téli rege, nyáron: szó sincs róla, nem nagyon időszerű és a nyár tűzében, a harcok hevében aktualisabb problémák is érlelődnek. És mégis foglalkozni kell a tél kérdésével: épp azért, hogy amire itt lesz, teljes felkészültségben álljunk.

Hogy lesz-e negyedik téli háboru, azt senki meg nem mondhatja, lehet, hogy nem lesz, de az majdnem bizonyos, hogy az élet normális rendje azért nem nagyon áll helyre. Úgy kell a tél elé szervezkedni, mintha háboru lenne akkor is.

Szerények vagyunk: csak annyit kell megtenni, amennyit lehet; ha mindent, amit lehet, ami módunkban van, amire a három háborus tél megtanított, megteszünk, akkor nyugodtabban tekinthetünk a tél elé. Most már bizonyos háborus szociálpolitikai gyakorlat fejlődött ki. A közigazgatásunk jóformán átalakult hadi ellátási hivatallá: meg van az organizáció, mely alapja minden rendnek — mindenben. Rábizhatjuk magunkat erre az organizációra.

Mégis, a lakosságnak lisztel való hatósági ellátása körül szerzett tapasztalatok kívánatosak, hogy most, mindenki, aki csak teheti, vegye meg, szerezze be gabonában a házi és gazdasági szükségletét.

A kiadott kormányrendelet megengedi, hogy a lakóhely területén mindenki megveheti a megszabott mennyiségű gabonát. Esetleg majd a járás területén is. Ezért lótnak-futnak is az emberek, s kérnek, könyörögnek a gazdáknak.

Nyíltan feleli sok nekünk, városiaknak: „ötven koronáért miért adnám oda, úgy sincs árpa, se kukorica, megettem a disznóimmal, jobban jövök ki.“ Tessék akkor a gabonát beszerezni, mikor a termelők egy része így gondolkodik. Igaz, az önzést talán úgy tanulta el más osztályoktól.

Több reményünk lehet a városházán megindult mozgalomban, mely fedezni akarja Sütemeg ellátatlanjainak egész évi szükségletét. Félő, hogy ez sem fog sikerülni. Kívánatos volna, ha a városházán foglalkoznának a fűtőanyag beszerzésének problémájával is, mely oly annyira aggaszt bennünket. Szenet nem kapunk, a fa mérőg drága: mi lesz a szegény emberekkel?

A lelkeket mindenütt ez a gondolat foglalkoztatja: mi lesz a télen? Mit

hoz az idő bolygó vándora, mit hoz és mit nem hoz? Bizonyosság csak az lehet, hogy minden eshetőségre fel kell készülnünk. De most kell megszervezni a téli élelmiszerellátást.

Nagy feladat vár a hatóságainkra. Bizzunk bennük, hogy jól tudják majd pótolni a kereskedelmet. Mert az ő munkájukat máskor a kereskedők látták el, ők gondoskodtak, hogy legyen mindene a lakosságnak, amire szüksége van. Előteremteni most sok mindent nehéz volna még kereskedőnek is. Hát még azoknak, kik nem erre születtek.

Belügyminiszteri rendelet a goromba jegyzők elen.

Ugron Gábor belügyminiszter rendeletet bocsátott ki a vármegyék alispánjához, melyben meghagyja az alispánoknak, hogy a községi előjáróságokat, különösen a jegyzőket utasítsák, hogy a közönséggel, kiváltkép a hadisegély ügyben hozzájuk forduló asszonyokkal a legudvariasabb hangon beszéljenek; mert a legkisebb gorombaság, mint fegyelmi vétség, szigorú büntetést fog maga után vonni.

A belügyminiszter megemlíti a rendeletben, hogy a rendelet kibocsátását az a sok panasz tette szükségessé, ami a közönség részéről egyes jegyzők gorombaságai miatt hozzá beérkezett.

Jó anyukám ide hallgass...

Jó anyukám ide hallgass,
Mit álmodtam az éjjel,
Apuka egy fehér lovon,
Versenyt futott a széllal,
Kardját kivonva tartotta,
S avval intet énfelem,
S azt is mondta: haza jön, a
Tavaszi egyik reggelén.

Jó anyukám ide hallgass,
Nem jön meg az én apám,
Négy fekete mén paripát,
Láttam én az éjszakán,
Templomba járok azóta...
S imára nyílik a szám,
S elstratom, elzokogom,
Volt nekem egy jó apám.

Krámer Endre.

Fényképek.

Irtó: Németh Bőske.

Két kicsi fénykép, egyik egy úgynevezett „visit kép“, a másik levelező lap, s nekem egy egész eltűnt világ, fájdtó, drága köny-

nyes és emlékekkel teljes, szóval minden ami szép, csak nagyon fáj.

Ugy fáj, hogy az arcom megsápad bele és nehezen jön a beszédajtkamon, nevetni? rég elfelejtettem ezekben a percekben, amíg ezt a két képet nézem, nézegetem.

S közben egy súlyos, súlyos, nagyon meg-rázó, nagyon leverő szó tör utat, mindenem keresztül a lelkemből „elesett“.

Mintha egy láthatatlan óriási vászonponyván nyílna egy kis rés ezzel a szóval; mintha hirtelen belátnék az ismeretlen csudák közé amelyeket eddig elföldött előlem a vászon.

Látom a háborut teljes borzalommal. Istenem és ott messze a hegyet, tetején a kolostorral és a fákat bokrokat, ahol mind a Halál leselkedett rája. Látom az ismeretlen vidéket, a katonákat és mindent, a harcot, a gránátok robbanását, az agyonhajszolt embereket, életükért lihegve, a forró déli napot amint letűz rájuk, messzebb a síkságot majd megint a kéklő hegyeket — és mindenütt: a halál. — Oh és mégcsak percek vannak hátra életekből — amelyekért otthon remegve imádkoznak.

Két kicsi fénykép. és akkor, amikor ezek készültek, akkor még teljes virágzásában

volt az az élet, amely ma már lehervadva, megsemmisülve, könnyes gyászban hagyta a közelállókat, de feledés soha nem jön erre a gyászra, hogy tud fájni, hogy éget, hogy nem gyógyul soha egy ilyen seb a szíven.

És milyen nagyon megoszthatatlannak, milyen nagyon a magáénak érzi, tudja az ember ezeket a fájalmakat.

Pedig olyan kedélyes az egyik kép: lövész-árok deszka oldalához támaszkodva két fiatal tiszt, mellettük az elmaradhatlan kis fehér kutya. És mennyi élet, mennyi mosolygó derű, mennyi fiatalág ezen a képen, mennyi várakozó reménység jövődó boldogságok elé amelyek soha-soha nem teljesülhetek, — óh de akkor még minden lehetséges volt, hogy lesz...

És ki vállalja, ki merészeli vállalni az ilyen összeomlott, semmivé lett szépségekért a felelősséget? és ki ad mindezekért kárpótást?

Oh és ez a másik fénykép itten, ez a szomorú nézésű két szem, amely mintha meszesességben rejtő nagy gyászt látott volna előre, gyász, amelyet érte viselnek.

S minden oly fájóan drága és könnyet-okozó ezen a két képen, azért, mert minden maga az Élet, pedig most már nincs belőle más csak: Halál, és csupán csak ennyi most.

Hát igazán elszomorító dolog, hogy ennek a rendeletnek meg kellett jelennie.

Mi úgy tudjuk, hogy a jegyzőt a közönség kegye, bizalma juttatta állásához és tisztességes megélhetéséhez, melyért joggal megvárhatja tőle hogy a hivatalával kapcsolatos közügyek ellátása mellett, kisebb foku törvényismeretével, apróbb-cseprőbb, ügyes-bajos dolgaiban tanácsadója és támogatója legyen.

Sajnos azonban, — valamint a triórözött tiszta buza között is akad konkoly, valamint a legnemesebb gyümölcsfának is nőnek fattyu hajtásai, úgy a különben köztisztelőben álló, hasznos munkát végző és a mai nehéz viszonyok között valóban elismerésre méltó buzgalommal működő érdemes jegyzői karnak tagjai között is akadt egy-két olyan ember, akit az állásával járó kis hivatalos hatalom megszáditott s azt képzeli magáról, hogy legalább is Hundenburggal áll egy szinten s az a csekély hadisegegy, ami annak a mindnyájunk tisztelőre és részvétre érdemes szegény, sokgyermekű anyának törvény szerint megjár, vagy az a kenyér-, liszt-, zsír- és cukorcédula, amit felsőbb hatósági rendeletre kioszt, egyedül az ő kegyelmétől függ, egyedül az ő jóvoltából jön s azért úgy bánhatik azzal a szegény asszonnyal, mint a kanász a süldővel és amikor az a szegény asszony, aki legdrágább kincsét, a maga és gyermekei egyedüli fenntartóját, mindenét adta a hazának és szomorú helyzetében a legnagyobb tisztelettel és megalázkodással kér tőle tanácsot és támogatást, akkor neki joga van kvalifikálhatatlan szavakkal szemére vetni sok gyermekét s elküldeni — legelni.

Mi csak üdvözölhetjük ezt a miniszteri rendeletet s azt hisszük, hogy örül annak a tiszteletreméltó jegyzői karnak az a része is, akikre e rendelet nem vonatkozik.

A főispáni installáció.

Zászlódszben öltözött várta vasárnap délután Zalaegerszeg városa a vonaton érkező Bosnyák Géza főispánt, kit már Zala-szentivánon üdvözölt a zalaegerszegi járás tisztikara élén Skublics Ödön főszolgabíró, Zalaegerszeg vasuti állomásán dr. Keresztury József polgármester fogadta a képviselőtestület élén, és ünnepi menetben a megyeszékhely lakosságának lelkes ünneplése közben vonult az új főispán a vármegyeházba. Itt a vármegye tisztikara élén Kolbenschlag Béla alispán üdvözölte szép beszéddel. Bosnyák Géza az igaz megindultság hangján válaszolt mindhárom üdvözlésre.

Az installálás ceremóniája délelőtt 10 óra körül kezdődött a vármegye rendkívüli közgyűlésével, melyet a vármegye minden zugá-

ból egybesereglett díszes közönség hatalmas tömege jelenlétében nyitott meg az elnöklő alispán. Majd azt nyomban felfüggesztette, hogy az ősi tradíciónak megfelelően a főispánnal együtt a plebánia templomba vonuljanak ünnepi misét hallgatni.

Mise után az alispán újból megnyitotta a közgyűlést és miután Bódi Zoltán megyei főjegyző felolvasta a főispáni kinevezésről szóló királyi kéziratot, Bosnyák Géza főispán letette a hivatalos esküt és elmondta székfoglaló beszédét.

Nagyszabású, valósággal tanulmányzám-ba menő dolgozat volt a székfoglaló beszéd, mely Bosnyák Géza egész politikai, közgazdasági és társadalmi programját magába foglalta. A radikális választójogi reform megvalósítása, a harcoló milliók bevonása az alkotmány sáncába, a közigazgatás gyorsítása, egy a mezőgazdasági mint az ipari és kereskedelmi érdekek legmesszebbmenő védelme, a vármegyei népoktatás legnagyobb mértékben fejlesztése, a csecsemővédelem és népbetegségek (tífusz és venerikus bajok) leküzdése iránti legbuzgóbb tevékenység, a hadiárva és rokkantak ügyének felkarolása ez e téren radikális segélynyújtás. Ezek azok az irányelvek, melyek követésére az új főispán székfoglalójában kötelezettséget vállalt. Nagy lelkesedéssel fogadta a közgyűlés a főispán azon kijelentését, hogy úgy vallási mint politikai téren a legtisztább liberalizmus fogja vezér elvét alkotni. Vágya, hogy minden erős és igaz tehetség részvehesen abban a munkában, melyet ő a megyével együtt vállal.

Gróf Batthyány Pál országgyűlési képviselő, a közgyűlés hivatalos szónoka a demokrácia szellemének jegyében tertott magasszárnyalású beszédében üdvözli az új főispánt. Leszögezi a történelmi pillanatot, melyet most Zalavármegye átél, mikor az új kor mesgyéjét állípi. Nagy megelégedésére és igaz öröme szolgál, hogy e nagy pillanatban Bosnyák Géza főispán áll a megye élén.

Eitner Zsigmond országgyűlési képviselő indítványozza, hogy mindkét remekbe készült beszéd a megyegyűlés jegyzőkönyvébe iktatassék és kinyomatva megküldessék a törvényhatósági bizottság valamennyi tagjának. Ezzel a beiktatás formáságai bevégeződtek s az alispán a rendkívüli közgyűlést bezárta.

Közgyűlés után megkezdődött az üdvözlések hosszú sorozata. Hiszonhat deputációban járultak Bosnyák főispán elé a Zalaegerszegen állomásozó járási, megyei és állami hivatalok, testületek, egyesületek, az ügyvédi kamara, több pénzintézet, a 6. honvadászrezred, a 20. honvédegyalozred, a zalaegerszegi csendőrszárnyparancsnokság. Dr. Sabján Gyula polgármester a nagykanizsai városi tisztikar üdvözlését tolmácsolta a

sze: halkan elmondott szép beszédében, amely éppen csak annak szólott aki hallotta a másoknak, és senkinek másnak a világ kerek-ségén.

Oh es azok a kis hiúságos vetelkedések, hogy melyik legyen szebb, kedvesebb, melyik tetszik jobban a másoknak, melyik szeresse jobban a másikat és a kis féltékenységek melyek csak erősebbé ragaszkodóbbá és melegebben érzetebbé tették az érzéseket.

Mikor minden napnak volt értelme, volt célja, beteljesülése és mikor mindig azzal végződött az esti imádság „Istenkém de jó hogy jó a holnap.”

Mikor öröm volt üdvözölni a reggelt, hiszen mindig hozott új meg új gyönyörű ajándékokat a boldogságból.

Es ki is gondolhatott volna arra, hogy ez a boldogság amilyen ragyogóan dusan virág-baborult épp olyan hamar el is fog majd hervadni. Hogy ezt a sok-sok derűs sugár-zást mindörökké elföldi majd a vastag fekete felhő. De hát ki is, ki is gondolhatott volna akkor még mindenre?

„Es jaj! már csattant a párkák kezén az olló.”

főispánnak, kérve őt, adjon mielőbb alkalmat hogy Nagykanizsán a város lakossága nevében üdvözölhesse őt.

Főlemelik a rokkantak nyugdíját.

A háboruban rokkanttá vált hőseink nyugdíja már eddig is sok panasz és keserű fel-szollalás kuforrása volt. A nyugdíjösszeg ugyanis tulságos alacsonyan volt megszabva és egyáltalán nincs arányban a mai viszonyokkal, főképp a rettenetes drágasággal. Pusztán a nyugdíjból egyetlen rokkant sem tud megélni. Pedig hőseinknek, akik mindenüket feláldozták, vértüket ontották a harcmezőkön, egy percig sem lenne szabad nélkülözniök. Es mégis a kormány mindezi-dei elzárkózott a nyugdíj felemelése elől, azt hangoztatva, hogy az államháztartás nem bírná el az újabb és jelentékeny megter-heltetést.

Most azonban a hadvezetőség maga is belátta, hogy a rokkantak ügyén segíteni kell. Nyugdíjukat főlemelik és lehetővé tes-zik, hogy gondtalanul élhessenek. A re-form — és ezt örömmel regisztráljuk — már legközelebb a megvalósulás stádiumá-lép. Bécsben a hadügyminiszteriumban ré-gebben folytak a tanácskozások ez ügyben, de döntés csak az elmúlt napokban történt. Ezen a megbeszélésen úgy az osztrák, mint a magyar illetékes faktorok részt vettek és egyöntetűen az a felfogás alakult ki, hogy a nyugdíjasok ügyét rendezni kell, még pedig minél előbb. Az új reformtervezet-nek már legapróbb részletei is ki vannak dolgozva, úgy, hogy rövidesen meg lesznek azok az irányelvek, amelyek szerint azután kezelik a rokkantak nyugdíjügyét. Hogy milyen mértékben emelik föl a nyugdíj-összeget, előre még nincs megállapítva, de bizonyos, hogy igazságos és a mai viszonyokhoz mérten méltányos lesz. Értesülé-sünk szerint a sebesülési pótdíjat is főleme-lik, mert mai összegében ez is tulságosan alacsony.

H I R E K.

— **Áthelyezés.** Paár Anaklé veszprémi másodháziönkököt Sümegre helyezték házfönkönek.

— **A királyné üdvözölte a püspökünk-höz.** A veszprémi megyéspüspök a királyné kancellárja is, akinek fontos közjogi szerep jut a királyné koronázásánál. Most, hogy ki-neveztek öméltóságát, a kinevezés alkalmából a királyné is üdvözölte mint kancellárját a következő sürgönnyel: „A Császárné és Királyné öfelsége engem legkegyelmesebben megbizni méltóztatott, hogy Méltóságodat veszprémi püspökké kinevezése alkalmával mint öfelsége kancellárját, új egyházi méltóságában üdvözöljem. Engedje meg egyuttal Méltóságod, hogy mint hű hívője, részemről is tisztelettel üdvözöljem és magamat Méltóságod főpásztori jóindulatába ajánljam. Esz-terházy Sándor.”

— **Kürthy báró bucsuzik a vármegye-gyétől.** A napokban érkezett le a vármegye alispáni hivatalához Kürthy Lajos bárónak, az Országos Közélelmezési Hivatal elnökének leirata, amelyben meleg hangon bucsuzik a törvényhatóságoktól. Kürthy Lajos bárót az új kormány tudvalevőleg felmentette állásától és Kürthy ebből az alkalomból köszönetét fejezi ki a törvényhatóságnak, főképpen pedig a vármegye tisztviselő karának odaadó, lelkes támogatásukért, amellyel munkáját megkönnyítették. A leirat végén azt kéri Kürthy báró, hogy a törvényhatóság és a tisztviselők utódát is azzal az odaadással támogassák nehéz és fontos munkájában, amelyet ő igen gyakran tapasztalt.

— **A zalamegyei függetlenségi párt új elnöke.** A zalamegyei függetlenségi párt hétfőn délelőtt Zalaegerszegen értekezést tartott. A gyűlés egyedüli tárgya a hosszú időn át elnöklő Bosnyák Géza főispán lemondása volt. A lemondást a gyűlés tuda-

másul vette s helyébe nagy telkesedéssel gróf Batthyány Pál országgy. képviselő, volt főispánt választotta meg elnököül.

— **Apátavatás.** Julius hó 31-én volt Veszprémben a székesegyházban plébánosunknak Kiss Pius apátnak ünnepélyes felavatása. A szertartást Kránitz Kálmán felszentelt püspök végezte Dr. Vegele Lajos pápai káplán szentszéki jegyző és Imrek György főtanfelügyelői fogalmazó segédletével. Az újonnan felavatott apát meglátogatta káptalan otthon levő tagjait s délelben a felavatott püspök urnak volt szívesen látott vendége.

— **Lopás.** Virág Péter sümegi lakos az eladott szamarak árát az istálló padlására rejtette el, ahol azt mostohája özv. Virág Antalné felkutatta és magához véve leányához Móri Sándornéhoz közös akarattal a szalmazsákba rejtették el. A csendőrség felkutatta pénzt és azt jelentése kapcsán a kir. ügyészséghez Zalaegerszegré szállította be. A tetteseket pedig feljelentette.

— **Tűz.** Tar József bazaarai gazdálkodó pajtája július 30-án délelőtt 11 órakor ki- gyuladt. A tüzet sikerült dacára a nagy szélnek lokalizálni. 50 kereszt gabona és 20 szekér takarmány és sok gazdasági eszköz lett a tűz martaléka. A tüzet a gyermekek gyufával való játszása okozta.

— **Szerencsétlenség a cséplőgépnél.** Borzalmas szerencsétlenség történt július hó 30-án d. e 11 óra után Dabroncon, a cséplőgépnél. Antal Anna, Antal Sándor jómódú dabronci gazdálkodó 17 éves leánya a cséplőgépnél dolgozott, mint kéveadogató. Amint munkaközben az egyik kévét odadobta, megcsuszott és bal lába belekerült a gép dobjába. A gép a bal lábát egészen elkapta s az alsó lábszárt majdnem térdig teljesen összeroncsolta. Az első segélyt a géptulajdonos nyújtotta, ki a lábát elkötötte, hogy elne veressen. Azután Marton dr. jánosházai orvos a szerencsétlen leányt bekötözte s beküldte a sümegi kórházban, ahol megoperálták s térdén alul az összeroncsolt lábát elvágták. A leány minden valószínűség szerint életben fog maradni.

— **Halálos esés a szederfáról.** Ifj. Csala Ferenc, hadacsontomaji lakos 8 éves kis fia felmászott a fára szádrézni, miközben megcsuszott, a fáról fejétőre leesett koponyatörést szenvedett és néhány órai eszméletlen kómában meghalt.

— **Öngyilkos népfőlkelő.** Léber Antal a zalaegerszegi fogolytáborban volt-ór. Kedden délelőtt átutazott Celdömölkre, ott az állomáson levelet írt, bele is dobta az állomás levélszekrényébe, elment a félreeső helyre és ott szívenlőtte magát s pár percnyi vergődés után meghalt. Szerdán katonai bizottság szállt ki, a hullát fölboncolták. Csütörtökön délután eltemették. Az 51 éves népfőlkelő öngyilkossága okát nem tudják.

— **Gyilkos gáz.** A zalaapáti uradalomban történt a napokban, hogy egy pincéből, ahol a cséplőgépnél használt benzolt tartották, egy hordót akartak felhozni. Hat munkás ment le a hordóért, de hiába vártak rájuk, nem jöttek fel. Az uradalmi gazda utánuk ment és mind a hat embert eszméletlen állapotban találta. A benzolos hordókból ugyanis gáz párologott ki, a gáz megtöltötte a pincét s ettől lettek rosszul a munkások. A hat embert gyorsan levegőre vitték, de csak négyen tértek magukhoz, kettő meghalt. A vizsgálat megindult.

— **Megölte a villamosáram.** Tihanyban az elmúlt héten néhány napig honvédhuszár táviráskatonák gyakorlatoztak. Ez alkalommal, mint már máskor is szokták tenni — a táviró sodronyat az aszföldi villamostelepről a községbevezető villamosducokra erősítették, ahonnan a gyakorlat befejeztével, szombaton szerelték le. Már csaknem végeztek a munkával, midőn az egyik ducról a sodrony levétele némi nehézséggel járt. A katonák már türelmetlenek voltak egy Leich Ádám nevű 9-es huszár a kezében lévő hosszú vaskampós póznával erősen megrántotta a sodronyt, mire az hirtelen lepattant és valahogyan a felette levő villamossodronyt érintette. A következő pillanatban a szerencsét-

len huszár bajtársai nagy rémületére, holtan terült el a földön. A 250 voltos áram nyomában megölte. Fiatal özvegyét és két árvt hagyott hátra. A község nagy részvéte mellett temették el.

— **Adomány.** A zalamihályfai körjegyzőségéből Péter-Pál napi gyűjtés 81 kor. 40 fillér a Sümegvidéki vöröskereszteszerveletnek illetékes helyre, a központba leendő eljuttatás végett beküldve lett: a nemeslelkű adakozóknak, nemkülönben a gyűjtés körüli fáradozásért hálás köszönetét nyilvánítja. Scholtz Károlyné társelnök.

— **Újabb béremelés a nyomdaiiparban.** A Vidéki Nyomdatulajdonosok Országos Szövetsége a nyomdai munkások szakszervezetével az eddigi drágasági pótlékokat megállapító és a háborus munkaviszonyokat szabályozó megállapodás létesített, amely úgy a drágasági pótlékokat, mint a rendes hettifizetést is lényegesen emeli az egész országban. Ugy ezen béremelések, de különösen a papír és egyéb nyersanyagok óriási áremelkedése mindenesetre befolyással lesz a nyomdai árak alakulására is.

— **Öt közlélmzési központ.** A földmívelésügyi miniszter megvalósítja a földkormányzat az a tervét, hogy az élelmiszerek gyors elosztása céljából a vidéken központokat létesít. A Közlélmzési Hivatalnak e decentralizálása által öt ilyen központ keletkezik, és pedig: az erdélyi terület ellátására Kolozsvárott, azután Pozsonyban, Nagyváradon, az Alföld részére Budapesten, s ami bennünket a legközelebből érdekel: a Dunántúli Győrött fogják ellátni. Ezekből a központokból szerzik be majd az egyes élelmész és beszerzési csoportok is szükségleteiket.

— **Az aludtfej is korlátozás alá esik.** Az Országos Közlélmzési Hivatal, mint tudvalevő, elrendelte úgy a tej, mint a kávé korlátozását s azóta sem a kávéházakban, sem a többi nyilvános étkező helyiségben délután 3 órától kezdve egész 7 óráig tejet és kávéát kiadni nem szabad. Ezigdig az aludtfej nem eset korlátozás alá, mert az már tulajdonképpen nem tej, hanem csak tejtermék, mint a tejfel, vaj, túró stb. A városok hatóságai aggályoskodtak az aludtfej dolgában; megkérdették a Országos Közlélmzési Hivatalt, hogy az aludtfej is a tej forgalma s annak korlátozása alá esik e. Bár ne kérdezték volna. Az Országos Közlélmzési Hivatal feleletképpen rendeletet közzölt a városok hatóságával, melyben az aludtfej kiadását is betiltja délután 3 órától 7-ig.

— **Szürkeszínű tábori postai levelezőlapokat** bocsát ki a kereskedelemügyi miniszter f. évi augusztus elsejével, amikor is a rózsaszínű tábori postai levelezőlapok megszűnnek; de kötelességek azokat a postahivatalok f. évi augusztus hó végéig minden díj nélkül szürkeszínű levelezőlapokra becsérelni.

— **Deák otthon fuinternátus Szombathelyen.** Ezen állami felügyelet alatt álló intézetben a vidéki tanulók kellemes otthoni találnak, teljes ellátással. Tessék érdeklődni. (Köszegi utca 46.)

— **Egy hold föld 6450 korona.** A magyar gazda földéhsége a béke esztendeiben is alaposan fölverte a szántóföld értékét. A háboru alatt, amikor mindennek csimboraszói magasságra szökött az ára az emberéletlen kívül, szinte hihetetlen árakat kérnek és kapnak egy-egy hold földért. Szombathely vidékén a béke éveiben 4—6000 koronáért se szívesen vesztegetik a valamirevaló földet. Ime az elmúlt hét ingatlanforgalmi kimutatásából egy rendkívül érdekes tétel: Haas Dezső és testvérei Kámonban eladtak a héten birtokukból husz hold földet Szántó Istvánnak 129.000 koronáért, tehát a gazdát cserélt földnek holdja 6450 koronába került.

— **A magánépítkezések megállítására.** Ugron Gábor belügyminiszter nagyobb szabású építő akciótervvel foglalkozik, amelynek főképpen az a célja, hogy az esetleg fölösleges magánépítkezés megszakításával a középítkezés tempóját meggyorsítsa és különösen, hogy a félben maradt katonai

építések befejezését lehetővé tegye. A miniszter ma rendeletben utasította Zalavár megye alispánját, hogy a megye területén levő valamennyi magánépítést írja össze és a foglalkoztatott munkásokról és a készletben lévő anyagról terjesszen föl részletes kimutatást. Közölje arról is a véleményeket, hogy a kérdéses építkezések közül, melyek a halaszthatók, esetleg egészen mellőzhetők. Az összeszámlált munkaerő és építőanyag elosztásáról a belügyminiszter külön rendeletben fog intézkedni.

— **Tilos a tyukászat Veszprémmegyében.** A veszprémi alispán arra kérte az orsz. közlélmzési hivatalt, hogy július és augusztus hónapokra Siófok, Siómaros, Balatonszabadi, Enying, Bózsok, Lepsény, Balatonfőkajár, Csajág, Kéngös, Balatonkenese, Balatonalmádi, Vörösbereány, és Szentkirályszabadja községekben a tyukászok vásárlását tiltsa be. Azt a célt akarja ezzel elérni, hogy ezeknek a községeknek tulajdonképpen s baromfia a balatonparti fürdők közönségének szükségletét elégítse ki.

— **Az ajtóveretek ára.** A honvédelmi miniszter rendelete a hadicélokra igénybevélt azért az ajtóveretekért, melyeket birtokosok maga szerel le és helyette a kicserélésével megbízott községektől a pótvételeket nem veszi át, kilogrammonként 4 korona térítést összeget állapított meg. Ebbe az összegbe a veretek vas alkatrészeinek értéke is be van számítva.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

MŰVÉSZ- MLAPOK

óriási választékban kaphatók

Horvát Gábornál,

Sümegeen.

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

PAPIR szalvéták

fehér és színes

100 darab K 1.50-től
K 3.50-ig

Kapható: Horvát Gábor
papirkereskedésében Sümegeen.

Hirdetéseket
jutányos áron elfogad
a kiadóhivatal.

1087/1917. szám.

Árverési hirdetmény.

A veszprémi püspökség badacsony-mindszentkállai pincéjében mintegy 158 hl., ősi-i pincéjében mintegy 145 hl. több kisebb nagyobb literezett hordókban levő 1913–1916-ik évi jó fehér borok, hordók nélkül a helyszínen.

Mindszentkállán 1917. év augusztus hó 16-án.

Ősiben pedig 1917 évi augusztus hó 21-én árverés útján a következő feltételek alatt fognak a legtöbbet ígérőnek eladatni.

1. Az árverés mindegyik helyén a fenti napokon d. e. 10 órakor kezdődik és minden egyes hordóban levő eladás alá kerülő bornak kikiáltási árát az uradalom megbízottjai a helyszínen külön-külön fogják megállapítani.

A venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át bánatpénzül készpénzben letenni.

2. A legtöbbet ígérő tartozik a vételár a bánatpénz beszámításával azonnal befizetni.

A többi ígérőnek bánatpénze azonnal visszatartatik.

3. Ha a kikiáltási ár egy vevő sem ígérné be, az árverés hatálytalan.

4. A vevő a megvett bort a hordó feltöltése után saját pecsétjével lepecsételheti, de tartozik a bort az uradalom tisztsége által meghatározandó napokon, de legkésőbb 30 nap alatt a saját hordóiban a saját költségén átfejtetni és elszállíttatni.

5. A bor árának kiszámításánál a püspökség hordóján kitüntetett liter mennyiség lesz az irányadó, tehát a vevő a bor szokásos alját is tartozik átvenni.

Később akár e tekintetben, akár a feltöltés utáni apadás vagy bármi más címen kifogás el nem fogadtatik.

6. Ha a vevő az árverés napjától számított 30 nap alatt a bort el nem szállítaná, a költségére és veszélyére kir. közjegyző vagy járásbirósági kiküldött közbejöttével fog újból eladatni.

Ha ezen esetben kevesebb vételár éretnek el, akkor a korábbi vevő által befizetett vételárból a különbözet és a költségek lefognak vonatni, ha pedig több vételár éretnek el, a többlet az a korábbi vevőnek joga nincs.

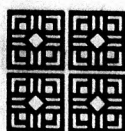

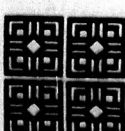

Kelt, Veszprémben, 1917. évi július hó 30-án.

Schmidt Lajos s. k.

veszprémi püspökségi jószágkormányzó.

Dr. Csete Antal s. k.

hagyatéki képviselő.

	<p>Mindennemű nyomtatványokat izléses kivitelben, jutányos áron készít Horvát Gábor könyvnyomdája, Sümegen. Mindennemű könyvkötőmunkák elkészíttetnek.</p>	
		

Nyomatott Horvát Gábor gyorsajtóján Sümegen.